

увагу саме на гендерний аспект виховання, зокрема, на повагу до жінки, до її прав і свобод; 2) усунення або обмеження дії криміногенних факторів шляхом формування у членів суспільства моральної позиції, зорієнтованої на базові загальнолюдські цінності: заходи, що формують у громадській думці нетерпимість до злочинів та інших правопорушень, підвищення загальної, побутової, правової культури людей; 3) статеве виховання неповнолітніх, яке включає соціально-психологічний, педагогічний, медичний і сексологічний аспекти.

Одержано 15.04.2019

УДК 343.341(477)

Богдан Васильович ХАРЧЕНКО,

курсант групи Ф4-201 ХНУВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук Фоменко М. В.

ПРОБЛЕМА СПІВВІДНОШЕННЯ НОРМ КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ В УСТАНОВЛЕННІ КІЛЬКОСТІ ЗЛОЧИНІВ, УЧИНЮВАНИХ ЗЛОЧИННОЮ ОРГАНІЗАЦІЄЮ

Питанням кримінальної відповідальності організованих форм співучасті приділялась значна увага у працях таких учених, як: М. І. Панов, М. І. Мельник, С. Б. Гавриш, М. І. Хавронюк, О. М. Литвинов, Н. О. Гуторова, В. П. Ємельянов, В. О. Навроцький та ін. В той же час в правовій літературі можна зустріти неоднозначне тлумачення ознак злочинної організації, що в окремих випадках викликає труднощі, пов'язані з кваліфікацією злочинів, учинених відповідним злочинним об'єднанням у правозастосовній практиці.

У теорії кримінального права й досі серед науковців не склалося єдиного бачення сутності поняття «злочинна організація». Її зміст розкривається лише в ч. 4 ст. 28 Загальної частини КК України. Так, однією з її конструктивних ознак законодавець визначає наявність мети безпосереднього вчинення тяжких або особливо тяжких злочинів. При цьому, зі змісту диспозиції ст. 255 Особливої частини КК України «Створення злочинної організації» йдеться про створення злочинної організації з метою вчинення тяжкого або особливо тяжкого злочину. Отже, наявність злочинної організації може визнаватися і при вчиненні одного злочину. У зв'язку з цим постає проблема невідповідності норм Загальної та Особливої частин КК у встановленні кількості злочинів, вчинюваних злочинною організацією.

При вирішенні поставленого питання необхідно враховувати наступне. По-перше, положення Загальної частини КК поширюють свою юридичну силу на всі статті Особливої частини КК. Як слушно стверджує М. І. Панов, приписам Загальної частини КК притаманний більш узагальнений характер (абстрактний, типовий) порівняно із закріпленими в Особливій частині КК. По-друге, положення Особливої частини КК не можуть виходити за межі Загальної частини КК. По-третє, при колізії між статтями Загальної та Особливої частин

пріоритет мають перші з вказаних. Таким чином, ч. 4 ст. 28 КК стосується всіх статей Особливої частини КК, які встановлюють відповідальність за діяльність злочинних організацій. Виходячи із законодавчого визначення наведеної норми метою спільної діяльності злочинної організації є вчинення не менше двох злочинів. Крім того, про неодноразовість вчинення злочинів свідчать такі її ознаки як стійкість та ієрархічність. Наявність угоди між членами такого угруповання для здійснення спільної злочинної діяльності, стабільність складу, єдині правила поведінки, підпорядкованість учасників злочинної організації її організатору, встановлення певного порядку керування тільки підтверджує мету успішного продовження злочинної діяльності.

Приймаючи до уваги викладене, вважаємо, що обов'язковою кримінально-правовою ознакою злочинної організації є наявність мети вчинення не менше двох злочинів або фактичне їх скоєння.

Одержано 27.04.2019

УДК 342.95:[343.6-053.6:004](44)

Вікторія Юрївна ЦЕБИНОГА,

курсант групи Ф1-402 ХНУВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук Чумак В. В.

ДОСВІД ФРАНЦІЇ У СФЕРІ ПРОТИДІЇ КІБЕРБУЛІНГУ

У сучасних умовах стрімкого розвитку інформаційних технологій та інтенсивного, нерационального використання ресурсів мережі Інтернет все більшою мірою викликають занепокоєння новітні віртуальні загрози, однією із яких є кібербулінг, а питання його протидії сьогодні перебувають у перших рядах обговорення державних діячів як на міжнародній арені, так і на національному рівні.

В даному контексті на особливу увагу заслуговує успішний зарубіжний досвід протидії кібербулінгу, зокрема, такої держави Європейського Союзу як Франція, що на сьогодні є повноправним партнером України у питанні вдосконалення діяльності органів Національної поліції, де останній – один із суб'єктів протидії кібербулінгу.

Зазначимо, що у Франції в переважній більшості вживають категорію «кібермоббінг», що за своїм змістом відповідає категорії «кібербулінг». Це пояснюється тим, що на законодавчому рівні визначено саме категорію «кібермоббінг» як слова або поведінка, що носять повторний характер та метою яких є погіршення умов життя жертви. Щодо законодавчого врегулювання, то кібербулінг у Франції належить до злочину, відповідальність за який передбачена у вигляді до двох років позбавлення волі та штраф у розмірі до 30 тис. євро.

Одним із головних суб'єктів протидії кібербулінгу у Франції визначена Національна поліція, а саме підрозділ превентивної діяльності. Національна поліція з метою протидії кібербулінгу здійснює такі заходи як: навчання підлітків та молоді безпечного використання соціальних мереж та інших Інтернет-ресурсів;